

<https://revistes.ub.edu/index.php/dialectologia/article/view/54894/46916>

Dialectologia. Special issue, 15 (2026), 211-230.

<https://doi.org/10.1344/DIALECTOLOGIA.2026.9>

Anna Westerberg

Institutet för språk och folkminnen (Isof)

anna.westerberg@isof.se

ORCID 0009-0009-3476-5902

SWEDISH DIALECT CLASSIFICATIONS

Language-code: ISO 639-1 sv, ISO 639-2 swe

Abstract

This paper provides a historical overview of dialect classifications of Swedish. Since the late 19th century, four such classifications have been published, all of them based on traditional isoglottic dialectology. Lundell (1880) distinguished four main dialect groups, refraining from defining any subdivisions. Noreen (1903) distinguished four main dialect groups, basically the same ones as Lundell's, but he also identified many subdivisions on multiple levels. Wessén (1935) distinguished six main dialect groups, while making it clear that the assumed boundaries between them should be regarded as transitional zones. His classification has had, and still has, a profound influence on Swedish dialectology. Elert (1994) distinguished seven regional varieties of spoken standard Swedish.

Keywords: dialect classification, isoglottic dialectology, traditional dialectology, dialectometry, Swedish

CLASSIFICACIONS DELS DIALECTES SUECS

Resum

Aquest article ofereix una visió general històrica de les classificacions dialectals del suec. Des de final del segle XIX, s'han publicat quatre classificacions, totes basades en la dialectologia isoglòtica tradicional. Lundell (1880) va distingir quatre grups dialectals principals, sense definir-hi cap subdivisió. Noreen (1903) va distingir-ne quatre de principals, bàsicament els mateixos que els de Lundell, però també va identificar moltes subdivisions a múltiples nivells. Wessén (1935) va distingir sis grups dialectals principals, tot deixant clar que els límits suposats entre ells s'han de considerar com a zones de transició. La seva classificació ha tingut, i encara té, una profunda influència en la dialectologia sueca. Elert (1994) va distingir set varietats regionals del suec estàndard parlat.

Paraules clau: classificació dialectal, dialectologia isoglòtica, dialectologia tradicional, dialectometria, suec

KLASSIFICERINGAR AV SVENSKANS DIALEKTER

Abstract

I denna artikel ges en historisk översikt över klassificeringar av svenskans dialekter. Sedan slutet av 1800-talet har fyra sådana klassificeringar publicerats, samtliga grundade på traditionell isoglottisk dialektologi. Lundell (1880) urskilde fyra huvudgrupper av dialekter, men avstod från att definiera några undergrupper. Noreen (1903) urskilde fyra huvudgrupper, i grunden samma som Lundells, men han identifierade också ett stort antal undergrupper på flera nivåer. Wessén (1935) urskilde sex

huvudgrupper men gjorde också klart att de tänkta gränserna mellan dem bör betraktas som övergångszoner. Hans klassifikation har haft, och har fortfarande, ett djupgående inflytande på svensk dialektologi. Elert (1994) urskilde sju regionala varieteter av standardsvenskt talspråk.

Keywords: dialektklassificering, isoglottisk dialektologi, traditionell dialektologi, dialektometri, svenska